

DANSKE
FJERNVARMEVÆRKERS
FORENING

20. februar 1979.

Vedr. aftagepligt af naturgas.

I fortsættelse af mit brev af 8. februar d.å. fremsender jeg hermed nogle synspunkter vedrørende problemerne omkring aftagepligt af naturgas.

I dag er selv en prisudligning ikke tilladt efter gældende ombudsmandspraksis.

Der foreligger på dette område en helt klar afgørelse fra ombudsmanden om, at man ikke må overføre overskud/underskud til den kommunale kasse med virkning for den kommunale skatteudskrivning eller foretage en udligning forsyningerne imellem.

I denne forbindelse vil jeg henvise til skrivelse dateret 24. maj 1976. 5. k. kt. j. nr. 1043-7/1976 fra Indenrigsministeriet til Kommunernes Landsforening, hvorfra jeg citerer følgende uddrag:

Citat:

Indenrigsministeriet skal hertil bemærke, at der efter ministeriets opfattelse altid har eksisteret en kommunalretlig grundsætning, hvorefter kommunale forsyningsvirksomheder skal hvile i sig selv og altså følge en takstpolitik, der er neutral i forhold til skatteudskrivningen. Takster og afgifter for ydelser fra virksomhederne skal således fastsættes med henblik på at opnå dækning af de faktiske udgifter ved de pågældende virksomheder. En kommune kan ikke lovligt belaste skatteudskrivningen med udgifter til nedbringelse af prisen på sådanne ydelser eller føre en takst- og afgiftspolitik, der ved at tilstræbe overskud på driften af de kommunale værker øver direkte indflydelse på den kommunale skatteudskrivning. Det nævnte princip afskærer dog ikke efter indenrigsministeriets opfattelse en kommune fra ved takstfastsættelsen at tage behovet for en rimelig selvfinansiering af fremtidig anlægsvirksomhed vedrørende den pågældende forsyningsforanstaltning i betragtning.

De af indenrigsministeriet autoriserede konteringsregler er udformet i overensstem-

melse med dette princip, ligesom udformningen af det fremtidige budget- og regnskabssystem gør det muligt at vurdere, om forsyningsvirksomhederne rent faktisk hviler i sig selv, dvs. at der over en årrække er balance mellem de samlede udgifter på den ene side og de via taksterne opkrævede indtægter på den anden side.

Til det anførte skal iøvrigt bemærkes, at folketingets ombudsmand for nylig (skrivelse af 20. oktober 1975) har tilkendegivet, at han er enig i princippet om, at forsyningsvirksomhederne skal hvile i sig selv, og at han har lagt denne opfattelse til grund for sin behandling af tilsvarende sager.

Den efter ombudsmandens mening afgørende begrundelse for antagelsen af den nævnte kommunalretlige grundsætning er, at en fastsættelse af takster på et andet niveau end det omtalte, indebærer en reel forrykning af byrdefordelingen mellem kommunernes borgere, herunder navnlig den byrdefordeling, som den kommunale skattelovgivning er udtryk for, og at en sådan forrykning efter ombudsmandens mening måtte forudsætte et særligt retsgrundlag, som ikke er til stede.

Citat slut.

Et andet princip er spørgsmålet om forbrugernes valgfrihed. En kommune kan i et udstykningstilfælde betinge sig, at grundkøberne tilslutter sig et fjernvarmeværk, men i så fald kan borgerne vælge at købe og bygge et andet sted.

Valgfriheden i forhold til kollektiv opvarmning gælder også således, at bestående ejendomme i et område kan vælge at fortsætte med egen energiforsyning.

Spørgsmålet er herefter, i hvilket omfang man nu kan forvente disse velershvervede grundrettigheder overholdt i forbindelse med naturgassens indtog som boligopvarmningskilde.